

»Otroke krvi in kosti sem pisala v času, ko sem pri poročilih kar naprej videvala zgodbe o neoboroženih temnopoltih moških, ženskah in otrocih, ki jih je ustrelila policija,« lahko preberemo v avtoričinih opombah. Ravno zaradi te ključne zvezanosti med realnimi dogodki, ki pretresajo sodobno Ameriko, je knjiga že pred izidom dobila veliko pozornosti javnosti. Sicer gre za knjižni prvenec nigerijsko-ameriške avtorice in za prvi del trilogije, poimenovane *Zapuščina Oriše*

. Izid drugega dela

(*The Children of Virtue and Vengeance*)

je napovedan za naslednje leto, in res pohvalno je, da lahko prvi del beremo tako hitro po originalnem izidu.

Čeprav gre za mladinski fantazijski roman, je v njem zelo poudarjen družbeni vidik. Že sam opis knjige deluje zelo uporniško in primerno za kak plakat na demonstracijah: »Ubili so mi mater. Vzeli so nam magijo. Skušali nas bodo pokopati. In zdaj bomo vstali.« Gre za knjigo, ki daje glas zatiranim, njen koncept je pravzaprav poskus vračanja magije zatiranemu ljudstvu. Suženjstvo je prikazano avtentično in prepričljivo, Adeyemi pa skozi dogodivščine protagonistov vleče vzporednice z dolgo in kruto zgodovino zatiranja, recimo s poustvarjanjem gladiatorskih bitk: »Ko pijana množica vpije, se obakraj arene odprejo vrata. Ven pripluje deset lesenih plovil in zareže skozi valove umetnega morja.« Sistematičen poboj vseh magijcev, ki ga izvede vojska kralja Sarana, pa spominja na genocid nad Judi. Protagonisti se proti brisanju zgodovine borijo z ohranjanjem spomina in spoštovanjem prednikov, na začetku knjige je za boljšo predstavbo navedenih tudi vseh desetih klanov magijcev in njihovih bogov.

Zgodba je podana skozi tri perspektive. Najbolj v ospredju je Zelie, hči ubite magijke, ki skuša v Orišo vrniti magijo. V njeno zgodbo pa se vmešata še kraljeva otroka. Amari ob umoru svoje zaupnice Binti, ki ob stiku s skrivnostnim zvitkom začuti magijo, podvomi v kraljeva načela in se odloči upreti, kar jo poveže z Zelie. Inan pa bi storil vse, da bi se očetu dokazal, zato poskuša preprečiti ponovno vstajenje magije, preden bo prepozno. Trije pogledi niso preveč posrečeni, saj najbolje delujejo, ko se osebe fizično nahajajo na različnih krajih, kar pa se v knjigi zgodi redko (sploh Zelie in Amari sta večinoma skupaj), nekateri pogovori se celo podvajajo, kar

ustvarja občutek ponavljanja. Od vseh je najmanj prepričljivo spisan prestolonaslednik Inan, ki nenehno prehaja od enega ekstrema do drugega, Zeli in Amari pa sta dovolj kompleksni in samosvoji, da so njuna razmišljanja in opažanja vedno na mestu. Zeliin brat Tzain je prav tako zanimiv in v zgodbo vnese veliko dinamike. Čeprav gre za precej razvejano zgodbo z mnogimi stranskimi liki, je vsakemu posvečeno ravno prav pozornosti, da ostane v spominu in ima želeni učinek, prav posebno vzdušje pa ustvarjajo opisi krajev, običajev in potovanja nasploh. Adeyemi nam nariše celotno kraljestvo, pomisli na vse, od oblek in hrane do zaklinjanj in molitev, uvede celo nekaj domiselnih izmišljenih živali, pri tem pa se opira predvsem na jorubsko mitologijo. Vse to dela knjigo še bolj privlačno in živo.

Najbolj razočara sam potek zgodbe, ki je preveč predvidljiv, saj gre za klasično potovanje z nabiranjem »artefaktov« in s točno določenim ciljem v mislih, pri čemer protagoniste zasleduje in na vsakem koraku onemogoča Inan z vojsko. Čeprav večjih presenečenj in obratov ni, zgodba ne postane dolgočasna, ker je vanjo vnesenih dovolj nenavadnih in magičnih elementov, poganjata pa jo predvsem pogleda Zeli in Amari. Konec je preveč nedorečen in pravzaprav tudi prehitel in površen, iz njega se jasno razbere, da gre za prvo knjigo serije, vendar bi bilo bolje, da bi se vsaj ta del zgodbe bolj jasno in logično zaključil, namesto da nas avtorica pusti na robu prepada. Žanrsko gledano ne gre za presežek, prav tako ne izstopa iz žanrskih okvirjev. Vseeno gre za odličen začetek, ki v mladinsko literaturo vnaša raznolikost, največja vrednost knjige pa je zagotovo brezkompromisno in nepretenciozno opozarjanje na družbene probleme, morda celo poziv k upor – besede so pač močnejše od metkov oziroma si vsaj želimo, da bi bile.

Informacije o knjigi so dostopne na [spletni strani](#) .

Avtorica: Veronika Šoster

{fshare id=3338}